REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2024/209 AL COMISIEI

din 10 ianuarie 2024

de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de profile plate cu proeminențe din oțel originare din Republica Populară Chineză și Turcia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Deschiderea procedurii

(1) La 14 noiembrie 2022, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a deschis o investigație antidumping cu privire la importurile de profile plate cu proeminențe din oțel originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „China" sau „RPC") și din Turcia (denumite în continuare „țările în cauză") în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază. Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]) (denumit în continuare „avizul de deschidere").

(2) Comisia a deschis investigația în urma unei plângeri depuse la data de 30 septembrie 2022 de către Laminados Losal S.A.U. (denumit în continuare „reclamantul" sau „Losal"). Plângerea a fost depusă în numele industriei producătoare de profile plate cu proeminențe din oțel din Uniune, în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Plângerea conținea elemente de probă privind existența unui dumping și a unui prejudiciu important cauzat de acesta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea investigației.

1.2. Măsuri provizorii

(3) La 12 iulie 2023, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/1444 al Comisiei ([3]) de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de profile plate cu proeminențe din oțel originare din China și Turcia (denumit în continuare „regulamentul provizoriu").

1.3. Procedura ulterioară

(4) În urma comunicării faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora a fost instituită o taxă antidumping provizorie (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii"), guvernul Turciei, producătorul-exportator turc Özkan Demir, producătorul-exportator chinez Longteng și utilizatorul din Uniune Fincantieri S.p.A (denumit în continuare „Fincantieri") au transmis observații scrise prin care și-au exprimat opiniile cu privire la constatările provizorii în termenul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din regulamentul provizoriu. În plus, Losal a prezentat o observație cu privire la observațiile transmise de Özkan Demir după termenul prevăzut la punctul 8 din avizul de deschidere.

(5) Părților care au adresat o cerere în acest sens li s-a oferit posibilitatea de a fi audiate. Au avut loc audieri cu guvernul Turciei, Özkan Demir și Fincantieri.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21.
([2]) Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de profile plate cu proeminențe originare din Republica Populară Chineză și din Turcia (JO C 431, 14.11.2022, p. 11).
([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/1444 al Comisiei din 11 iulie 2023 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de profile plate cu proeminențe din oțel originare din Republica Populară Chineză și Turcia (JO L 177, 12.7.2023, p. 63).

(6) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale finale. Pentru a-și formula constatările definitive, Comisia a examinat observațiile transmise de părțile interesate și a revizuit concluziile sale provizorii, atunci când a fost cazul.

(7) Comisia a comunicat tuturor părților interesate faptele și considerentele esențiale pe baza cărora intenționa să instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de profile plate cu proeminențe din oțel originare din RPC și Turcia (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale"). Tuturor părților li s-a acordat o perioadă în care să poată prezenta observații cu privire la comunicarea constatărilor finale.

(8) Părților care au adresat o cerere în acest sens li s-a oferit posibilitatea de a fi audiate. Au avut loc audieri cu Longteng și Özkan Demir.

1.4. **Afirmații referitoare la deschiderea procedurii**

(9) În urma comunicării constatărilor provizorii, nicio parte interesată nu a prezentat alte afirmații sau observații cu privire la deschiderea procedurii decât cele menționate la punctul 1.4 din regulamentul provizoriu. Prin urmare, Comisia și-a confirmat constatările și concluziile prezentate în considerentele 8-15 din regulamentul provizoriu.

1.5. **Eșantionarea**

(10) În absența unor observații privind eșantionarea producătorilor din Uniune, a importatorilor și a producătorilor-exportatori, Comisia a confirmat considerentele 16-23 din regulamentul provizoriu.

1.6. **Perioada de investigație și perioada examinată**

(11) Astfel cum se prevede în considerentul 28 din regulamentul provizoriu, investigația privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2021 și 30 septembrie 2022 (denumită în continuare „perioada de investigație"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și sfârșitul perioadei de investigație (denumită în continuare „perioada examinată").

2. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

2.1. **Produsul în cauză**

(12) Comisia a reamintit că, astfel cum se prevede în considerentul 30 din regulamentul provizoriu, produsul în cauză este reprezentat de profilele plate cu proeminențe din oțel nealiat cu un interval de maximum 204 mm lățime (denumite în continuare „profile plate cu proeminențe din oțel"), originare din RPC și Turcia, încadrate în prezent la codul NC ex 7216 50 91 (codul TARIC 7216 50 91 10) (denumite în continuare „produsul în cauză").

(13) Profilele plate cu proeminențe din oțel sunt utilizate în principal în industria construcțiilor navale pentru construirea structurii din oțel a navelor de croazieră, a feriboturilor, a navelor militare și a navelor comerciale. Profilele plate cu proeminențe din oțel pot fi utilizate, de asemenea, la construcția de platforme offshore și de șine pentru tramvaie, dar în Uniune această aplicare a profilelor plate cu proeminențe din oțel se referă doar la cantități marginale.

2.2. **Produsul similar**

(14) În absența oricăror afirmații sau observații relevante, se confirmă concluziile din considerentele 31 și 32 din regulamentul provizoriu.

3. **DUMPINGUL**

3.1. **China**

(15) În urma comunicării constatărilor provizorii, Comisia a primit observații din partea Longteng cu privire la constatările provizorii privind dumpingul.

3.1.1. *Procedura de stabilire a valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază*

(16) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, se confirmă concluziile din considerentul 43 din regulamentul provizoriu.

3.1.2. *Valoarea normală*

3.1.2.1. Existența unor distorsiuni semnificative

(17) Detaliile privind existența unor distorsiuni semnificative au fost prezentate în secțiunea 3.1.2.1 din regulamentul provizoriu. În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale provizorii.

3.1.2.2. Țara reprezentativă

(18) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentul 84 din regulamentul provizoriu.

3.1.2.3. Materii prime, energie, costuri VAG și profituri

(19) În urma comunicării constatărilor provizorii, Longteng a prezentat observații cu privire la valorile de referință utilizate pentru anumiți factori de producție și la costurile generale și administrative de vânzare („costurile VAG”) utilizate pentru construirea valorii normale.

3.1.2.3.1. Factori de producție

(20) Longteng și-a reiterat afirmațiile prezentate cu privire la a doua notă la dosar, fără a prezenta elemente noi. Respectivele afirmații au fost sintetizate și respinse în considerentele 92-94 din regulamentul provizoriu. Longteng a susținut, de asemenea, că valorile de referință utilizate pentru oxigen și azot nu ar trebui să se bazeze pe prețurile importurilor în Malaysia, deoarece aceste importuri s-au bazat în principal pe importurile din Singapore, care se presupune că ar avea o producție industrială limitată, iar aceste valori de referință nu ar putea reflecta costul asociat producției de masă a acestor produse. Longteng a indicat, de asemenea, valori de referință mult mai scăzute ale „valorii nedistorsionate” pentru oxigen și azot stabilite în cadrul altor proceduri, în care Mexicul a fost selectat drept țară reprezentativă adecvată. Longteng a propus utilizarea valorilor costurilor pentru oxigen și azot ale producătorului-exportator turc care a cooperat, Özkan Demir.

(21) În ceea ce privește acești factori de producție, Comisia a stabilit că Singapore se numără printre primele 10 țări din lume din punctul de vedere al cantităților exportate ([4]). Prin urmare, exporturile acestei țări către Malaysia ar putea fi utilizate ca bază rezonabilă pentru stabilirea acestor valori de referință. În plus, ca urmare a forțelor concurențiale, valorile importurilor în Malaysia sunt menite să reflecte valoarea factorilor de producție relevanți din Malaysia. Declarația generală cu privire la costurile de producție din țara exportatoare are, prin urmare, o relevanță limitată. În ceea ce privește valorile de referință mai mici utilizate în cadrul altor proceduri, astfel cum se explică în considerentul 90 din regulamentul provizoriu, Mexicul nu a fost considerat eligibil pentru a stabili valori de referință pentru acești factori de producție, deoarece nu avea importuri în cantități reprezentative pentru toți cei trei factori de producție ([5]). De asemenea, aceste valori nu au vizat aceeași perioadă de investigație. În final, având în vedere că Özkan Demir nu a achiziționat oxigen și azot pentru că a utilizat un proces de producție diferit, astfel de informații nu erau disponibile.

(22) Longteng a afirmat că prețul mediu al importurilor de argon în Turcia a fost crescut în mod artificial și a propus să se utilizeze costul real al argonului raportat de Özkan Demir sau să se transfere acest factor de producție la categoria „consumabile”. Cu toate acestea, în ceea ce privește oxigenul și azotul, astfel de informații provenite de la Özkan Demir nu erau disponibile. De asemenea, având în vedere volumele reprezentative ale importurilor de argon în Turcia, nu a existat niciun motiv obiectiv pentru a considera că aceste prețuri nu sunt reprezentative sau pentru a include argonul în categoria „consumabile”.

(23) Din acest motiv, afirmațiile referitoare la factorii de producție au fost respinse.

([4]) Disponibile la adresele https://oec.world/en/profile/bilateral-product/nitrogen/reporter/sgp și https://oec.world/en/profile/bilateral-product/oxygen/reporter/sgp, pagini consultate la 15 septembrie 2023.

([5]) Calcar, oxigen și azot.

(24) În urma comunicării constatărilor finale, Longteng a susținut că valorile de referință utilizate la construirea valorii normale pentru calcar, azot și oxigen diferă semnificativ de propriile costuri unitare. În plus, Longteng a propus utilizarea prețului de import practicat în Brazilia ca valoare de referință pentru calcar, iar pentru azot și oxigen a făcut referire la prețurile din cea mai mare țară exportatoare ca valori de referință.

(25) Comisia a respins aceste afirmații pe motiv că Longteng nu a furnizat elemente de probă care să permită să se stabilească în mod cert că valorile sale pentru factorii de producție în cauză au fost nedistorsionate în sensul articolului 2 alineatul (6a) al doilea paragraf din regulamentul de bază. Orice argument întemeiat pe o comparație cu valori distorsionate este inoperant. În plus, în ceea ce privește valorile de referință alternative propuse de Longteng, Comisia a observat că Brazilia nu a înregistrat importuri de azot și oxigen în cantități suficient de reprezentative, în timp ce, astfel cum se explică în considerentul 90 din regulamentul provizoriu și în considerentul 22 de mai sus, Comisia a ales Malaysia ca fiind singura țară reprezentativă care a avut cantități reprezentative pentru toți cei trei factori de producție în cauză. Prin urmare, această sursă nu a fost considerată adecvată. Pe această bază, afirmația a fost respinsă.

3.1.2.3.2. Costurile VAG și profiturile

(26) Longteng a afirmat că anumite elemente de cost ale „cheltuielilor de vânzare și de distribuție pe piață", cum ar fi comisioanele de transport de marfă, de export, de transport și de vânzare, nu ar trebui să fie incluse în calculul costurilor VAG ale societății reprezentative, deoarece valoarea normală trebuie calculată pe o bază franco fabrică.

(27) Comisia a reexaminat situațiile financiare ale producătorului turc, a acceptat afirmația Longteng și a exclus aceste cheltuieli din calculul VAG. Contrar celor afirmate în considerentul 109 din regulamentul provizoriu, datele financiare au fost extrase din situațiile financiare ale societății, care sunt puse la dispoziția publicului pe site-ul web al societății.

(28) Cu toate acestea, în paralel, Comisia a stabilit, de asemenea, că costurile VAG provizorii și marjele de profit ale producătorului turc nu au fost calculate în mod corespunzător, deoarece anumite elemente au fost incluse în/excluse din calculul marjei costurilor VAG, dar nu au fost incluse și în calculul marjei de profit, ceea ce a condus la o necorelare în calculul marjelor. Corecțiile detaliate au fost comunicate producătorului-exportator din RPC care a cooperat. În consecință, procentele costurilor VAG și ale profiturilor au fost recalculate și au condus la procente de 13,3 % și, respectiv, 16,9 % din costul total de fabricație nedistorsionat.

(29) În urma comunicării constatărilor finale, Longteng a susținut că, atunci când a calculat marja de profit a societății reprezentative, Comisia a inclus în mod eronat cheltuielile de transport, care au fost eliminate din costurile VAG, în calculul profitului. În plus, Longteng a susținut că rata profitului și costurile VAG stabilite nu pot fi considerate realiste în industria siderurgică.

(30) Comisia a respins această afirmație, deoarece nu existau motive pentru a nu lua în considerare rubricile „alte venituri/cheltuieli din operațiunile principale" și „venituri/cheltuieli de finanțare" la calcularea ratei profitului, deoarece aceste elemente au fost luate în considerare la calcularea valorii totale a costurilor VAG. Luarea în considerare sau nu a acestor elemente la calculul profitului și al costurilor VAG nu are niciun impact asupra determinării finale a dumpingului, deoarece orice creștere/scădere a costurilor VAG va duce la o scădere/creștere corespunzătoare a marjei de profit.

(31) În urma comunicării constatărilor finale, Longteng a susținut că Comisia ar fi trebuit să elimine veniturile și cheltuielile legate de schimbul valutar din calculul marjei VAG, întrucât acestea rezultă din fluctuațiile ridicate ale evaluării lirei turcești în cursul perioadei de investigație.

(32) În această privință, Comisia a considerat că veniturile și cheltuielile care decurg din diferențele de curs valutar sunt, în mod normal, luate în considerare la calcularea cheltuielilor VAG, cu condiția ca aceste cheltuieli să fie legate de produsul care face obiectul investigației. În plus, dacă aceste cheltuieli ar fi fost excluse, ele ar fi majorat marja de profit aplicabilă în consecință, neavând astfel niciun efect asupra nivelului combinat al costurilor VAG și al profitului. În consecință, această afirmație fost respinsă.

(33) Longteng a susținut, de asemenea, că Comisia nu ar fi trebuit să adapteze procentul profitului după deducerea cheltuielilor de transport, astfel cum a solicitat Longteng și cum s-a menționat în considerentul 29. De asemenea, Longteng a susținut că procentele aferente costurilor VAG și profitului care au fost utilizate nu pot fi considerate realiste pentru industria siderurgică.

(34) Comisia a considerat că calculele au fost efectuate în conformitate cu practica standard a Comisiei, iar argumentele menționate de Longteng nu au furnizat niciun motiv valabil pentru a proceda altfel. Comisia a considerat că cifrele prezentate de Longteng nu se referă la țara reprezentativă și, prin urmare, nu pot fi luate în considerare pentru această investigație. Pe această bază, afirmația a fost respinsă.

3.1.2.3.3. Energie

(35) După comunicarea constatărilor provizorii, Comisia a constatat că creșterea înregistrată de prețurile energiei electrice și ale gazelor naturale în Turcia a depășit rata inflației din Turcia. În plus, informațiile privind prețurile energiei electrice și ale gazelor naturale din a doua jumătate a anului 2022 nu au fost publicate de Institutul de Statistică al Turciei. Prin urmare, Comisia a decis să utilizeze costul nedistorsionat al energiei electrice și al gazelor naturale din Malaysia. Într-adevăr, Malaysia este o țară cu un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din RPC și a fost utilizată și pentru a calcula valoarea de referință pentru oxigen, azot și calcar. În plus, aceasta a fost utilizată ca țară reprezentativă și în alte investigații similare.

(36) Prețurile energiei electrice din Malaysia au fost puse la dispoziția publicului pe site-ul societății de furnizare a energiei electrice TNB ([6]). Comisia a utilizat tarifele aplicabile clienților din categoria „tensiune medie". Prețurile gazelor naturale din Malaysia au fost puse la dispoziția publicului pe site-ul web al comisiei pentru energie ([7]). Comisia a utilizat tarifele pentru gazele naturale aplicabile utilizatorilor industriali din al patrulea trimestru al anului 2021 și a selectat o tranșă de consum în funcție de consumul de gaze naturale al reclamantului.

		Energie	
Energia electrică		Tenaga Nasional – prețul energiei electrice pentru utilizatorii industriali din Malaysia	0,51 CNY/kWh
Gaze naturale		Comisa pentru energie – prețul gazelor pentru utilizatorii industriali	2,02 CNY/m^3

3.1.3. *Calculul*

(37) Cu excepția modificărilor descrise în considerentele 26-36, Comisia a construit valoarea normală astfel cum se prevede în considerentele 110-114 din regulamentul provizoriu.

3.1.4. *Prețul de export*

(38) Detaliile privind calculul prețului de export au fost prezentate în considerentele 115 și 116 din regulamentul provizoriu. În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale provizorii.

3.1.5. *Comparația*

(39) Detaliile privind comparația dintre valoarea normală și prețul de export au fost prezentate în considerentele 117 și 118 din regulamentul provizoriu. În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale provizorii.

([6]) Disponibile la adresa https://www.tnb.com.my/commercial-industrial/pricing-tariffs1 (pagină consultată ultima dată la 15 septembrie 2023).

([7]) Disponibile la adresa https://www.st.gov.my/en/web/consumer/details/2/10 (pagină consultată ultima dată la 15 septembrie 2023).

3.1.6. *Marjele de dumping*

(40) În urma concluziilor privind afirmațiile Longteng descrise în considerentele 23 și 27, precum și a constatărilor descrise în considerentele 28 și 36, Comisia a revizuit marjele de dumping.

(41) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul pentru cost, asigurare și navlu (CIF) la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt după cum urmează:

Societatea	Marja de dumping definitivă
Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23 %
Toate celelalte societăți	23 %

3.2. **Turcia**

(42) În urma comunicării constatărilor provizorii, Comisia a primit observații scrise din partea guvernului Turciei și a Özkan Demir cu privire la constatările provizorii privind dumpingul. În urma comunicării constatărilor finale, Comisia a primit observații scrise din partea guvernului Turciei și a Özkan Demir.

3.2.1. *Valoarea normală*

(43) Detaliile privind calculul valorii normale au fost prezentate în considerentele 122-133 din regulamentul provizoriu.

(44) În urma comunicării constatărilor provizorii, în contextul solicitărilor sale subsidiare, detaliate în considerentul 74 de mai jos, Özkan Demir a afirmat că „verificarea referitoare la operațiunile comerciale normale" (denumită în continuare „verificarea OCOT") ar fi trebuit să fie efectuată trimestrial. Özkan Demir a justificat această afirmație pe baza creșterii substanțiale a costului de producție, care a crescut de peste două ori în cursul perioadei de investigație. Özkan Demir a explicat că această creștere a condus la tratarea anumitor tranzacții ca generatoare de pierderi, în timp ce, de fapt, acestea au fost profitabile pe bază trimestrială. Özkan Demir a afirmat, de asemenea, că în trecut Comisia, confruntată cu variații substanțiale ale costului de producție, a efectuat un calcul lunar sau trimestrial al dumpingului. În susținerea afirmațiilor sale, în cursul audierii, Özkan Demir a făcut trimitere la raportul grupului special Republica Dominicană – Măsuri antidumping privind barele din oțel (Costa Rica) ([8]).

(45) De la început, Comisia a observat că nimic din textul articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază nu prevede utilizarea datelor trimestriale privind costul de producție. De fapt, articolul 2 alineatul (4) se referă la „costurile medii ponderate în perioada efectuării examinării" ca fiind o perioadă rezonabilă pentru a stabili dacă prețurile permit recuperarea costurilor. Comisia a considerat că utilizarea costurilor anuale de producție este general acceptată și pare adecvată în majoritatea cazurilor, deoarece elimină fluctuațiile extreme și pe termen scurt atât ale costurilor, cât și ale prețurilor. Aceasta este chiar norma în practica multor autorități responsabile cu investigațiile. O abatere de la utilizarea costurilor medii anuale se face numai în circumstanțe cu totul excepționale. Comisia a analizat cu atenție această afirmație pentru a evalua dacă ar exista motive pentru a se abate de la metoda de efectuare a verificării OCOT pe baza costului mediu anual de producție. Totuși, Comisia a concluzionat că nu există circumstanțe excepționale în acest caz.

(46) În primul rând, astfel cum a explicat Özkan Demir, societatea nu fabrică în mod continuu produsul care face obiectul investigației. Într-adevăr, în cursul perioadei de investigație au fost luni în care nu a existat nicio producție. Utilizarea unor intervale de timp relativ scurte (trei luni în cazul trimestrelor) într-o astfel de situație nu ar conduce la un rezultat mediu care să reprezinte cu precizie costurile pentru perioada pe care o acoperă. Cu alte cuvinte, întrucât în unele trimestre nu ar exista date privind producția pentru cel puțin o treime din perioada relevantă, media obținută nu ar reflecta cu precizie costurile relevante de pe tot parcursul trimestrului. Într-un astfel de caz, este mai adecvat să se analizeze o perioadă mai lungă de un an, deoarece media anuală reprezintă cu mai multă precizie costurile de producție din perioada respectivă.

([8]) DS605: Republica Dominicană – Măsuri antidumping privind barele din oțel ondulat.

(47) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir a susținut că preferarea unui calcul anual în locul unui calcul trimestrial, în absența producției în cel mult o treime din perioada relevantă, nu este justificată, deoarece absența producției în lunile date persistă. Astfel cum s-a menționat în considerentul 46, Comisia a considerat că utilizarea unui cost de producție mediu anual permite reflectarea costurilor relevante de pe parcursul întregului an, diminuând astfel impactul legat de absența producției în anumite perioade. Cu alte cuvinte, media pe un an reflectă mai exact costurile de producție din perioada pe care o acoperă, chiar dacă datele privind costurile lipsesc pentru câteva luni din cursul anului respectiv. Özkan Demir nu a furnizat niciun element de probă în sens contrar. În mod evident, acest lucru nu este valabil pentru media pe un trimestru în care nu există date privind costurile pentru o întreagă treime a trimestrului respectiv. Prin urmare, pentru trimestrele în care o treime din costurile de producție lipseau, costurile medii de producție nu au fost considerate de Comisie ca fiind reprezentative pentru perioada pe care ar fi trebuit să o acopere. În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, Özkan Demir nu a furnizat argumente sau soluții care să elimine această deficiență evidentă a metodei trimestriale în acest caz particular. În plus, Comisia a observat că, pentru mai multe tipuri de produse, a existat o neconcordanță între trimestrele în care anumite modele au fost fabricate și trimestrele în care au fost vândute pe piața internă. Prin urmare, dacă s-ar adopta abordarea trimestrială, pentru tipurile de produse respective nu ar fi posibil să se efectueze o verificare referitoare la operațiunile comerciale normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază, din cauza faptului că, pentru unele trimestre în care au avut loc vânzări, nu ar exista niciun fel de date privind costurile. Cu alte cuvinte, abordarea trimestrială nu numai că ar conduce la valori care ar fi nereprezentative dacă ar fi luate în considerare în general, ci, pentru anumite tipuri de produse, nu ar permite o comparație a prețului aplicabil în trimestrul respectiv cu costurile corespunzătoare din același trimestru. Pe această bază, s-a confirmat că utilizarea unui cost de producție mediu anual pentru fiecare model ar permite reflectarea costurilor relevante pe parcursul întregului an și ar constitui o bază adecvată pentru calcularea anuală a dumpingului. În consecință, afirmația a fost respinsă.

(48) În al doilea rând, datele furnizate de Özkan Demir nu permit stabilirea unor costuri VAG exacte și verificate pentru fiecare trimestru, deoarece aceste informații au fost prezentate doar anual și pentru întreaga perioadă de investigație. De aceea, nu au fost disponibile date trimestriale care să permită calcularea trimestrială a dumpingului sau verificarea OCOT utilizând informațiile corespunzătoare referitoare la fiecare trimestru în ceea ce privește costurile VAG.

(49) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir a susținut că costurile VAG nu au fluctuat în cursul perioadei de investigație și a făcut referire la procentele VAG aplicabile în 2021 și în perioada de investigație pentru a-și susține afirmația. Özkan Demir a susținut, de asemenea, că Comisia nu a solicitat astfel de informații, deși a solicitat costul lunar de producție.

(50) În această privință, Comisia a considerat că, atunci când a solicitat Comisiei să efectueze calcule trimestriale privind dumpingul, Özkan Demir ar fi trebuit să furnizeze toate informațiile relevante care să îi permită Comisiei să efectueze astfel de calcule. În absența acestor informații, Comisia nu a putut evalua nivelul costurilor VAG aplicabil în fiecare trimestru. În plus, atunci când și-a prezentat observațiile cu privire la comunicarea constatărilor finale, Özkan Demir nu a furnizat nici costurile VAG pe bază trimestrială. În ceea ce privește cifrele VAG pentru 2021 și pentru perioada de investigație, Comisia a observat că, deși procentele aplicabile pot părea similare, ele nu se referă la diferitele trimestre ale perioadei de investigație și, prin urmare, nu oferă o imagine analitică a fluctuației acestor valori în cursul perioadei de investigație. În plus, având în vedere fluctuația inegală a lirei turcești față de EUR și USD în cursul perioadei de investigație, se poate preconiza că costurile VAG, care constau în mare măsură în câștiguri și pierderi din diferențele de curs valutar, nu s-au dezvoltat în mod uniform. În consecință, această afirmație fost respinsă.

(51) În cele din urmă, astfel cum se menționează și în considerentul 77, vânzările interne nu au fost concentrate într-o anumită perioadă, ci au fost distribuite uniform pe fiecare trimestru din perioada de investigație, cele mai mari volume fiind vândute în al treilea trimestru al perioadei de investigație. Vânzările la export au urmat același tipar, astfel încât vânzările produsului care face obiectul investigației au fost distribuite uniform atât pe piața internă, cât și pe piețele de export, permițând astfel o comparație corectă între vânzările interne și vânzările la export care acoperă aceeași perioadă.

(52) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir a susținut că vânzările pe piața internă au fost concentrate în al patrulea trimestru al anului 2021, în timp ce vânzările la export au fost concentrate în primul trimestru al anului 2022. Metodologia Özkan Demir a fost însă eronată, întrucât s-a bazat pe data comenzii, nu pe data facturii. În plus, în cazul în care Comisia ar efectua un calcul trimestrial al dumpingului, aceasta ar utiliza data facturii pentru a diferenția vânzările în funcție de trimestru. Prin urmare, configurația schimburilor comerciale trebuie analizată prin distribuirea vânzărilor pe trimestru în funcție de data facturii. Procedând astfel, se poate observa că cele mai mari volume au fost vândute în al treilea trimestru al perioadei de investigație atât în cazul vânzărilor interne, cât și în cazul vânzărilor la export. În consecință, această afirmație fost respinsă.

(53) Comisia a observat, de asemenea, că raportul grupului special în cazul DS605 menționat de Özkan Demir a fost contestat de Republica Dominicană și, prin urmare, nu a fost adoptat de organul de soluționare a litigiilor al OMC. În plus, situația de fapt din cazul de față este diferită. În cadrul investigației din cazul DS605, peste 50 % din vânzări au fost excluse din calculul valorii normale. De asemenea, în cazul DS605, creșterea costurilor viza doar o materie primă (principală), în timp ce, în cazul de față, este vorba despre o combinație între creșterea costului de producție, inflație și devalorizarea monedei. În schimb, în cazul Özkan Demir, s-a constatat că marea majoritate a vânzărilor interne (aproximativ [70-65 %] din volumul vânzărilor) au fost efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale și, prin urmare, au fost utilizate la calcularea valorii normale. Prin urmare, în cazul de față, Comisia a concluzionat, de asemenea, că vânzările societății Özkan Demir nu au fost concentrate într-un anumit trimestru, ci au fost distribuite pe parcursul întregii perioade de investigație.

(54) Ceea ce contează în sensul articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază este ca prețurile de vânzare să permită acoperirea costurilor și să conducă la o profitabilitate durabilă într-o perioadă rezonabilă; profitabilitatea doar la un anumit moment contează mai puțin.

(55) În acest sens și atunci când se consideră relevantă jurisprudența OMC adoptată, Comisia a reamintit că, în cazul CE – Somon (Norvegia), grupul special a recunoscut în mod specific că „o constatare a vânzărilor efectuate la prețuri mai mari decât costul mediu ponderat în cursul perioadei de investigație ar fi suficientă pentru a demonstra că toate vânzările despre care nu s-a constatat că au depășit costul mediu ponderat în perioada de investigație nu permit acoperirea costurilor într-o perioadă rezonabilă” ([9]). Grupul special a discutat, de asemenea, semnificația sintagmei „în momentul vânzării” și a menționat la punctul 7.243 că „articolul 2.2.1 [din Acordul privind practicile antidumping] nu explică ce se înțelege prin «prețuri care sunt mai mici decât costurile unitare la momentul vânzării». În această privință, observăm o similitudine între prima și a doua teză de la articolul 2.2.1. Deși ambele fraze prevăd un calcul al costurilor unitare pe o anumită perioadă, niciuna dintre ele nu specifică exact care ar trebui să fie această perioadă. Este adevărat că a doua teză merge mai departe decât prima prin faptul că are în vedere o evaluare a costurilor la «momentul vânzării». Cu toate acestea, în opinia noastră, aceasta înseamnă doar că perioada relevantă trebuie să includă «momentul vânzării». Prin urmare, ar fi pe deplin conform cu articolul 2.2.1 a doua teză ca o autoritate de investigație să calculeze costurile unitare la «momentul vânzării» pentru ziua vânzării sau o medie care să includă ziua respectivă, pentru o săptămână, o lună sau perioada de investigație.” Grupul special și-a detaliat raționamentul în nota de subsol 417, în care a afirmat că „[î]n această privință, considerăm că este semnificativ faptul că, deși autorii Acordului privind PAD au utilizat sintagma «data vânzării» la articolul 2.4.1, aceștia au ales să utilizeze «momentul vânzării» în a doua teză a articolului 2.2.1. În opinia noastră, această diferență susține opinia potrivit căreia «momentul vânzării» menționat la articolul 2.2.1 a doua teză nu trebuie să fie neapărat «data vânzării» și poate include și alte perioade corespunzătoare «momentului».”

(56) Comisia a observat, de asemenea, că analiza profitabilității vânzărilor pe piața internă pe o bază trimestrială sau pe o bază anuală nu a prezentat nicio diferență pentru o parte semnificativă din vânzările de pe piața internă, astfel cum se explică în considerentul 81 de mai jos.

(57) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir a făcut din nou referire la raportul grupului special în cazul DS605. Astfel cum se menționează în considerentul 52, acest raport a fost contestat de Republica Dominicană și, prin urmare, nu a fost adoptat de organismul de soluționare a litigiilor al OMC. În orice caz, astfel cum se menționează în considerentele 46-48, în cazul Özkan Demir a fost imposibil, din motive foarte specifice, caracteristice perioadei de investigație, să se efectueze un calcul trimestrial fiabil. Având în vedere considerentele de mai sus, Comisia a respins cererea de efectuare a unei verificări OCOT trimestriale.

([9]) DS337: Comunitățile Europene – Măsură antidumping asupra somonului de cultură din Norvegia, punctul 7.275.

3.2.2. *Prețul de export*

(58) Detaliile privind calculul prețului de export au fost prezentate în considerentele 134 și 135 din regulamentul provizoriu. În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale provizorii.

3.2.3. *Comparația*

(59) Detaliile privind comparația dintre valoarea normală și prețul de export au fost prezentate în considerentele 136-138 din regulamentul provizoriu.

(60) În urma publicării regulamentului provizoriu, Özkan Demir a formulat observații cu privire la utilizarea datei comenzii pentru conversiunea valorii normale și a prețului de export în lire turcești (TRY), în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază.

(61) Având în vedere devalorizarea semnificativă a TRY în cursul perioadei de investigație și faptul că condițiile materiale ale vânzării au fost stabilite la data comenzii, astfel cum se explică în considerentul 138 din regulamentul provizoriu, pentru conversiunea prețului vânzărilor de pe piața internă și a prețurilor de export din EUR și USD în TRY, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază, Comisia a utilizat cursul de schimb de la data comenzii (în locul celui de la data facturii).

(62) Özkan Demir a afirmat că, pentru conversiunea monedei, Comisia ar fi trebuit să utilizeze data facturii. Societatea a susținut că condițiile materiale ale vânzării nu erau stabilite la momentul comenzii, întrucât unele facturi vizau cantități care se situau în afara limitei de toleranță (± 5 sau 10 %) specificate în comandă. Cu toate acestea, Comisia a observat că niciuna dintre vânzările din afara limitelor de toleranță nu a fost contestată de clienți, ceea ce indică faptul că toleranțele nu au legătură cu respectivele condiții materiale ale vânzărilor, spre deosebire de cantitatea de bază și de prețul unitar. În plus, astfel cum se menționează în considerentul 138 din regulamentul provizoriu, analiza practicii concrete a producătorului-exportator turc a arătat că condițiile materiale ale vânzărilor, inclusiv cantitățile și prețul, au fost stabilite la momentul comenzii.

(63) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir și-a reiterat afirmația potrivit căreia, pentru conversiunea monedei, Comisia ar fi trebuit să utilizeze data facturii. În special, Özkan Demir a susținut că condițiile materiale de vânzare, în special cantitatea finală și prețul, au fost stabilite la momentul facturii. Özkan Demir a susținut, de asemenea, că Comisia a admis că toleranțele nu constituie condiții materiale de vânzare, însă selectează în continuare ordinul de cumpărare, în care toleranța reglementează în principal cantitatea, ca factor determinant pentru stabilirea condițiilor materiale de vânzare.

(64) Comisia a observat că utilizarea toleranței este o practică generală la vânzarea de profile plate, dar și de produse siderurgice în general. Societățile din acest sector convin, la momentul comenzii, asupra cantităților și a prețurilor unitare. Utilizarea toleranțelor este ilustrativă pentru sectorul siderurgic, în care sunt comandate cantități aproximative utilizând toleranțe pentru a reflecta incapacitatea producătorilor de a livra cantități exacte, având în vedere natura produsului. Utilizarea unor astfel de toleranțe nu afectează faptul că condițiile materiale de vânzare, și anume cantitățile și prețurile unitare, sunt stabilite la momentul comenzii. O astfel de obiecție este confirmată și de faptul că niciuna dintre vânzările în afara toleranțelor nu a fost contestată de clienți, astfel cum se menționează în considerentul 62. Pe această bază, afirmația a fost respinsă.

(65) Özkan Demir a afirmat, de asemenea, că Comisia nu a justificat suficient motivul pentru care s-a abătut de la practica sa standard și a utilizat data comenzii în locul datei facturii în scopul conversiunii. Comisia a considerat că, pentru a justifica o ajustare, au fost expuse motive suficiente prin trimiterile la momentul în care au fost stabilite condițiile materiale ale vânzărilor, la devalorizarea TRY și la impactul prețurilor și al comparației prețurilor. Deși atât vânzările de pe piața internă, cât și cele din UE sunt evaluate în valută, diferența de timp dintre data comenzii și data facturii variază de la o tranzacție la alta și este, în medie, mai lungă pentru vânzările în UE decât pentru vânzările de pe piața internă. Prin urmare, variația cursului de schimb poate afecta compararea prețurilor, iar o comparație echitabilă necesită utilizarea datei vânzării pentru conversiunea monedei în TRY.

(66) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir și-a reiterat afirmația potrivit căreia Comisia nu a îndeplinit sarcina probei pentru efectuarea unei ajustări și nu a demonstrat impactul variației cursului de schimb asupra prețurilor și a comparabilității acestora. Comisia a observat mai întâi că ajustarea prevăzută la articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază este o conversiune de monedă care permite o calculare a dumpingului în care trebuie comparate valorile costurilor și prețurilor în diferite monede. Özkan Demir nu contestă necesitatea acestei ajustări. În cadrul acestei ajustări, Comisia trebuie să aleagă o dată pentru rata de conversiune. În conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (j), „se poate utiliza ordinul de cumpărare sau confirmarea comenzii dacă acestea stabilesc în mod mai adecvat condițiile materiale de vânzare". Astfel cum s-a explicat mai sus și în considerentul 138 din regulamentul provizoriu, în acest caz particular, ordinul de cumpărare stabilește în mod mai adecvat condițiile materiale de vânzare. Özkan Demir nu a reușit să infirme acest fapt în observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale. Într-adevăr, Comisia a observat că, în cursul perioadei de investigație, devalorizarea lirei turcești în comparație cu euro a fost de aproximativ 74 %. Comisia a observat, de asemenea, că intervalul de timp dintre data comenzii și data facturii variază foarte mult: între 0 și 266 de zile pentru vânzările pe piața internă și, respectiv, între 20 de zile și 219 zile pentru vânzările către UE. Aceasta înseamnă că, dacă s-ar fi utilizat cursul de schimb de la data facturii, condițiile materiale de vânzare (cum ar fi prețurile) stabilite la momentul ordinului de cumpărare ar fi fost denaturate de o diferență semnificativă în ceea ce privește cursul de schimb, care a avut loc între această dată și data facturii ca urmare a revalorizării lirei turcești. Comisia a observat, de asemenea, că Özkan Demir utiliza valută pentru vânzările sale pe piața internă și la export, ceea ce arată că anticipa variații puternice în evaluarea monedei sale naționale în comparație cu valutele. Prin urmare, societatea însăși atenua efectele devalorizării asupra prețului convenit la momentul ordinului de cumpărare și asupra venitului pe care prețul convenit îl putea asigura atunci când ar fi fost facturat. Cu alte cuvinte, chiar Özkan Demir a utilizat mecanisme valutare pentru a preveni distorsionarea prețurilor convenite în ordinele de cumpărare prin devalorizarea monedei naționale a Turciei.

(67) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir a făcut referire la o investigație anterioară ([10]) în care doi exportatori turci au solicitat o ajustare a conversiunii monedei în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază și a susținut că Comisia utilizează un standard de probă mai scăzut atunci când „efectuează" o ajustare a conversiunii monedei. Pe baza situației de fapt din cazul de față, Comisia a considerat că a demonstrat că există suficiente elemente care să justifice utilizarea datei achiziției ca dată a schimbului valutar, astfel cum se menționează în considerentul 138 din regulamentul provizoriu și în considerentele 61-66 de mai sus. Pe această bază, afirmația a fost respinsă.

(68) În plus, Özkan Demir a afirmat că utilizarea datei comenzii a condus la o modificare a perioadei de investigație și la utilizarea unui set de date incomplet. Comisia nu a fost de acord cu această afirmație și a considerat că perioada de investigație a rămas neschimbată. Perioada de investigație a fost utilizată în mod constant pentru a defini și a fundamenta calculul dumpingului pe un set complet de tranzacții cu o dată de facturare din cursul perioadei de investigație. Utilizarea datei comenzii a fost strict limitată la ajustarea efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază.

(69) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir și-a reiterat afirmația potrivit căreia Comisia a utilizat seturi de date incomplete, deoarece data vânzării s-a schimbat din data facturii în data comenzii. În absența unor elemente noi cu privire la acest aspect, Comisia a făcut trimitere la considerentul 68, care respinge afirmația formulată de Özkan Demir.

(70) În observațiile sale, Özkan Demir a făcut referire, de asemenea, la instrucțiunile cuprinse în chestionarul antidumping adresat Özkan Demir, susținând că i s-a solicitat „să utilizeze data facturii ca dată a vânzării pentru a stabili ce vânzări se încadrează în perioada de investigație" și a indicat că utilizarea în calcul a datei comenzii este contrară acestor instrucțiuni și conduce la o modificare a setului de date. În aceeași privință, Özkan Demir a făcut referire la cazul Republica Dominicană – AD privind barele din oțel (Costa Rica) ([11]), în care UE a indicat că „autoritățile de investigație ar trebui să coreleze prețurile de export și prețurile interne care se încadrează în aceeași [perioada de investigație] și pe baza acelorași criterii (de exemplu, data facturii)". În acest sens, se face referire la considerentul 68, care confirmă utilizarea datei facturii pentru a defini perioada de investigație atât pentru vânzările pe piața internă, cât și pentru vânzările la export, dar utilizând data comenzii ca modalitate de ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază. Pe această bază, afirmația a fost respinsă.

([10]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1100 al Comisiei din 5 iulie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii impuse importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Turcia (JO L 238, 6.7.2021, p. 32).

([11]) Raportul grupului special, Republica Dominicană – Măsuri antidumping privind barele din oțel ondulat, WT/DS605/R, anexa C-4 Rezumatul integrat al argumentelor Uniunii Europene.

(71) Întrucât toate vânzările la export în UE și majoritatea vânzărilor de pe piața internă au fost efectuate în euro, Özkan Demir a afirmat că marja de dumping ar putea fi calculată în euro pentru a evita orice efect legat de conversiunea monedei. Özkan Demir a remarcat că regulamentul de bază nu conține nicio dispoziție cu privire la moneda utilizată pentru calculul marjei de dumping. Cu toate acestea, Comisia a considerat că această metodologie ar necesita, de asemenea, conversiunea în euro a costurilor de producție și a prețului de vânzare pentru anumite vânzări de pe piața internă. Din acest motiv, s-a considerat adecvat să se efectueze calcule privind dumpingul în moneda țării exportatoare.

(72) Pe aceste baze, afirmațiile formulate de Özkan Demir au fost respinse.

(73) Reclamantul a afirmat că ar trebui utilizată data ofertei (care precedă data comenzii) ca bază pentru conversiunea monedei. Cu toate acestea, articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază nu oferă o astfel de bază pentru conversiune. Mai mult decât atât, o ofertă nu poate fi considerată un acord privind condițiile materiale de vânzare între două părți. În consecință, afirmația reclamantului a fost respinsă.

(74) Özkan Demir a prezentat câteva solicitării subsidiare, în cazul în care Comisia i-ar respinge solicitările referitoare la utilizarea datei comenzii în scopul unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază.

(75) Prima solicitare subsidiară a vizat excluderea din perioada de investigație a tranzacțiilor cu data comenzii. Comisia a considerat că această metodologie ar însemna ignorarea unui număr semnificativ de tranzacții care au fost facturate în cursul perioadei de investigație. Perioada de investigație și tranzacțiile asociate nu puteau fi modificate în cursul investigației, astfel cum a reamintit, de asemenea, pe bună dreptate, Özkan Demir în observațiile sale. În consecință, această solicitare fost respinsă.

(76) A doua solicitare subsidiară a vizat efectuarea calculului dumpingului pe o bază trimestrială.

(77) În primul rând, Özkan Demir a justificat această solicitare prin devalorizarea ridicată a monedei și hiperinflația din Turcia din cursul perioadei de investigație. Cu toate acestea, Comisia a observat că nu există nicio diferență substanțială în ceea ce privește modelele vânzărilor de pe piața internă și ale vânzărilor la export care să justifice efectuarea calculelor pe o bază trimestrială. De fapt, atât vânzările de pe piața internă, cât și vânzările la export au fost distribuite în mod uniform pe fiecare trimestru, cele mai mari volume fiind vândute în cursul celui de-al treilea trimestru al perioadei de investigație atât pe piața internă, cât și pe piața de export. Deși vor apărea în mod inevitabil diferențe de distribuție a vânzărilor de pe piața internă și a celor la export, numai în situații excepționale Comisia poate renunța la o abordare pe bază anuală și poate efectua calcule pe o bază trimestrială în locul celor efectuate pe o bază anuală. O astfel de situație excepțională nu a fost observată și, prin urmare, acest argument nu ar putea conduce la o schimbare a metodologiei.

(78) În urma comunicării constatărilor finale, Özkan Demir a reiterat aceleași afirmații ca cele menționate în considerentele 75 și 76. În absența unor elemente noi cu privire la acest aspect, Comisia a făcut referire la considerentul 77, care respinge afirmația formulată de Özkan Demir.

(79) În plus, înainte de comunicarea constatărilor provizorii, Özkan Demir a afirmat în mod explicit, în răspunsul său la a doua scrisoare de clarificare, că un calcul efectuat pe o bază lunară ar putea să nu fie adecvat în acest caz. Comisia nu înțelege motivul pentru care un calcul al dumpingului efectuat pe o bază trimestrială ar fi mai precis decât un calcul efectuat pe o bază lunară, acesta din urmă fiind respins de către societatea respectivă. Într-adevăr, cel puțin teoretic, un calcul efectuat pe o bază lunară ar trebui să neutralizeze într-o măsură și mai mare efectele unei creșteri semnificative a costurilor în cursul perioadei de investigație și/sau ale unei inflații ridicate și ale unei devalorizări a TRY. Comisia nu poate fi obligată să se abată de la metodologia standard prevăzută în regulamentul de bază ori de câte ori un producător-exportator solicită o metodologie diferită care i-ar îmbunătăți marja de dumping.

(80) De asemenea, astfel cum s-a menționat în considerentul 77 de mai sus, atât vânzările de pe piața internă, cât și vânzările la export au fost distribuite în mod uniform pe fiecare trimestru, cele mai mari volume fiind vândute în cursul celui de-al treilea trimestru al perioadei de investigație atât pe piața internă, cât și pe piața de export. Acest lucru a demonstrat că s-a efectuat o comparație echitabilă în ceea ce privește vânzările efectuate, pe cât posibil, în același timp în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Faptul că procentele din volumul vânzărilor la export și al vânzărilor pe piața internă pentru anumite tipuri de produs diferă puțin în fiecare trimestru, astfel cum a afirmat Özkan Demir, nu a schimbat această concluzie. De asemenea, exemplele teoretice oferite de Özkan Demir ([12]) arată într-adevăr că diferențele în ceea ce privește calendarul vânzărilor sunt relevante, însă sunt simplificări ale realității, deoarece, de exemplu, nu este luată în considerare devalorizarea TRY în raport cu EUR.

(81) În plus, efectuarea unui calcul al dumpingului pe o bază trimestrială ar răspunde doar într-o măsură foarte limitată preocupării formulate de Özkan Demir potrivit căreia, atunci când se utilizează calcule efectuate pe o bază trimestrială sau lunară, vânzările de pe piața internă ar fi tratate ca pierderi, deși, la un anumit moment, acestea au fost profitabile într-o măsură foarte limitată. Chiar dacă Comisia ar efectua calculul dumpingului pe o bază trimestrială, ponderea vânzărilor de pe piața internă care ar fi considerate profitabile nu ar crește în mod semnificativ (mai puțin de 10 %) comparativ cu ponderea rezultată atunci când calculele dumpingului sunt efectuate pe o bază anuală.

(82) Prin urmare, în ansamblu, Comisia a concluzionat că, în acest caz, nu există motive suficiente pentru a se abate de la calculul dumpingului pe o bază anuală și pentru a recurge la o altă metodă. Prin urmare, această solicitare fost respinsă.

(83) În al doilea rând, ultima solicitare subsidiară a fost aceea că Comisia ar trebui să recalculeze costul deducerilor înscrise în TRY, legate în principal de costurile de transport, aplicând cursul de schimb de la data comenzii, în locul celui de la data facturii, în concordanță cu calculul valorii vânzărilor. Comisia a observat că utilizarea datei comenzii a fost legată de o ajustare pentru conversiunea monedei în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază, în timp ce ajustările legate de transport, asigurare, manipulare, încărcare și costurile auxiliare sunt reglementate de articolul 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază, în cazul cărora se utilizează costurile suportate. Prin urmare, această solicitare fost respinsă.

3.2.4. *Marja de dumping*

(84) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul pentru cost, asigurare și navlu (CIF) la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt după cum urmează:

Societatea	Marja de dumping definitivă
Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
Toate celelalte societăți	13,6 %

4. **PREJUDICIU**

4.1. **Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii**

(85) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 143-145 din regulamentul provizoriu.

4.2. **Consumul la nivelul Uniunii**

(86) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 146-149 din regulamentul provizoriu.

([12]) Paginile 21 și 22 din observațiile prezentate la 27 iulie 2023.

4.3. **Importurile din țările în cauză**

4.3.1. *Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor din țările în cauză*

(87) Guvernul Turciei a afirmat că examinarea importurilor ar trebui efectuată separat pentru fiecare țară în cauză. Potrivit guvernului Turciei, Comisia a efectuat o analiză cumulativă a importurilor „pentru a putea determina o creștere a importurilor și pentru a putea adopta o măsură". În plus, guvernul Turciei a afirmat că o creștere a cotei de piață de 4 % a țărilor în cauză nu reprezintă o creștere semnificativă a importurilor, astfel cum a fost identificată în Acordul antidumping al OMC.

(88) Decizia Comisiei de a examina cumulativ importurile din China și Turcia a fost în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază și cu articolul 3.3 din Acordul privind practicile antidumping al OMC. Ambele articole prevăd două condiții pe baza cărora Comisia poate efectua o evaluare cumulativă: „(a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) [din regulamentul de bază și al articolului 5 alineatul (8) din Acordul privind practicile antidumping al OMC] și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și (b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul [intern] similar din Uniune".

(89) O „creștere semnificativă a importurilor", astfel cum este menționată de către guvernul Turciei, nu face parte din aceste condiții. Guvernul Turciei nu a contestat faptul că niciunul dintre aceste două elemente nu a fost îndeplinit în cazul de față. Prin urmare, a fost confirmată concluzia din considerentele 150-153 din regulamentul provizoriu, conform căreia au fost îndeplinite condițiile pentru evaluarea cumulativă.

4.3.2. *Volumul și cota de piață a importurilor din țările în cauză*

(90) Astfel cum s-a menționat în considerentul 87 de mai sus, guvernul Turciei a afirmat că creșterea cu 4 % a cotei de piață a țărilor în cauză între 2019 și perioada de investigație, prezentată în tabelul 3 din regulamentul provizoriu, nu trebuie considerată ca fiind substanțială. Cu toate acestea, potrivit OMC, termenul „substanțial" ar trebui interpretat astfel cum este definit în dicționarul Oxford, și anume „remarcabil; important, însemnat". În plus, articolul 3.2 din Acordul privind practicile antidumping al OMC [echivalent cu articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază], care se referă la necesitatea de a analiza dacă a existat o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping „nu stabilește un prag minim pentru ceea ce se califică drept creștere «substanțială»; dacă o creștere este «substanțială» va depinde de circumstanțele specifice ale cazului ([13]).

(91) În cazul de față, Comisia a considerat că o creștere de 4 % este substanțială, în special având în vedere creșterile mult mai mari din anii anteriori ai perioadei în cauză. Astfel cum se explică în considerentul 157 din regulamentul provizoriu, cota de piață mai scăzută din perioada de investigație comparativ cu anii 2020 și 2021 a fost determinată de o situație specială de pe piața Uniunii, care nu era structurală sau care nu era susceptibilă să continue ulterior perioadei de investigație. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație și a confirmat considerentele 154-157 din regulamentul provizoriu.

4.3.3. *Prețurile importurilor din țările în cauză, subcotarea și blocarea prețurilor*

(92) În urma publicării regulamentului provizoriu, Özkan Demir a contestat metodologia utilizată de Comisie pentru calcularea subcotării. Conform acestei afirmații, Comisia a efectuat o „dublă conversiune" a vânzărilor UE prin conversiunea în TRY a sumelor în euro înscrise pe facturile emise de Özkan Demir, utilizând cursul de schimb de la data comenzii, și apoi prin conversiunea lor înapoi în EUR la un curs de schimb diferit, și anume cel din luna facturii. Comisia a recunoscut această eroare și a efectuat corecția necesară prin utilizarea sumelor în euro din facturile emise de Özkan Demir (ajustate la valoarea CIF vămuită) pentru a calcula prețurile de import.

([13]) Raportul grupului special al OMC în cazul DS538, „Pakistan – Măsurile antidumping privind peliculele de polipropilenă orientată biaxial (EAU)", punctul 7.263.

(93) În consecință, prețul mediu de import pentru Turcia în perioada de investigație, astfel cum este raportat în tabelul 4 din regulamentul provizoriu, a fost, de asemenea, corectat, astfel cum se arată în tabelul de mai jos:

Tabelul 4

Prețurile de import (EUR/tone)

	2019	2020	2021	Perioada de investigație
RPC	[800-900]	[800-900]	[850-1 000]	[1 000-1 200]
Indice	*100*	*95*	*108*	*133*
Turcia	[700-800]	[700-800]	[850-1 000]	[1 100-1 300]
Indice	*100*	*92*	*119*	*157*

Sursă: producătorii-exportatori care au cooperat

(94) În urma acestei corecții, marja medie de subcotare pentru Turcia a devenit *de minimis*, cu o marjă de subcotare a prețurilor indicative pentru Turcia de 15,41 %. Astfel cum s-a concluzionat în secțiunea 4.3.3 din regulamentul provizoriu, Comisia a stabilit existența unei blocări a prețurilor. Din cauza presiunii semnificative asupra prețurilor cauzate de importurile care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii în volume foarte mari, industria Uniunii a fost împiedicată să își crească prețurile de vânzare pentru a ajunge la o situație profitabilă în cursul perioadei în cauză.

(95) Guvernul Turciei a întrebat dacă Comisia a luat în considerare sarcina asupra profilelor plate cu proeminențe din oțel importate cauzată de măsurile de salvgardare privind produsele siderurgice ([14]), printre care și produsul în cauză, care erau în vigoare în cursul perioadei de investigație. În cazul în care contingentul tarifar este epuizat pentru grupul de produse care include profilele plate cu proeminențe din oțel, importatorii ar trebui să plătească taxe de salvgardare de 25 % pentru importurile în afara contingentului.

(96) Pentru analizarea efectului taxelor de salvgardare, Comisia a luat în considerare caracterul temporar al taxelor de salvgardare, astfel cum se explică în considerentul 252 din regulamentul provizoriu. În plus, s-a constatat că, în cursul perioadei de investigație, taxele de salvgardare au fost plătite doar pentru 18,5 % din totalul importurilor Uniunii de profile plate cu proeminențe din oțel. Cu toate acestea, datele vamale disponibile pentru această perioadă nu au permis o diferențiere între produsul care face obiectul investigației și alte tipuri de profile plate cu proeminențe din oțel, cu dimensiuni care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei investigații. Totuși, întrucât profilele plate cu proeminențe din oțel cu cele mai mari dimensiuni nu sunt produse în Uniune, există probabilitatea ca acestea să fi reprezentat o parte mai mare din volumul importurilor decât produsul care face obiectul investigației. Informațiile furnizate în cursul verificării la fața locului a utilizatorului din Uniune care a cooperat, Fincantieri, au confirmat această supoziție.

(97) Având în vedere că (1) peste 80 % din profilele plate cu proeminențe din oțel importante din Turcia nu au făcut obiectul taxelor de salvgardare, (2) există probabilitatea ca o mare parte din profilele plate cu proeminențe din oțel pentru care au fost plătite taxe de salvgardare să nu intre în domeniul de aplicare al prezentei investigații, (3) nu au fost furnizate elemente de probă care să arate impactul taxelor de salvgardare asupra prețurilor de export ale producătorilor-exportatori turci și (4) taxele de salvgardare sunt temporare, Comisia a considerat că o ajustare a prețurilor CIF pentru a lua în considerare taxele de salvgardare nu este justificată. În ceea ce privește aplicarea taxelor de salvgardare la importurile din RPC de profile plate cu proeminențe din oțel, contingentele nu au fost epuizate în niciunul dintre trimestre în cursul perioadei de investigație.

([14]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/978 al Comisiei din 23 iunie 2022 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 de instituire a unei măsuri de salvgardare definitive aplicabilă importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 167, 24.6.2022, p. 58).

(98) În urma comunicării constatărilor finale, guvernul Turciei și-a reiterat observațiile cu privire la includerea măsurilor de salvgardare în calculul marjei de prejudiciu. Potrivit guvernului Turciei, includerea măsurilor de salvgardare în calcul ar putea reduce marja de prejudiciu până la o valoare inferioară marjei de dumping. Cu toate acestea, astfel cum s-a subliniat în considerentele 96-97, doar un volum limitat de exporturi a făcut obiectul măsurilor de salvgardare în cursul perioadei de investigație. Nu s-a furnizat niciun element de probă care să indice că un volum atât de limitat ar fi fost supus integral plății taxei de salvgardare de 25 %. Prin urmare, este puțin probabil ca măsura de salvgardare să fi avut vreun impact asupra prețurilor de export.

(99) În plus, Comisiei nu i s-a furnizat niciun element de probă cu privire la impactul măsurilor de salvgardare asupra prețurilor de export. După comunicarea constatărilor finale, guvernul Turciei a susținut că nici guvernul Turciei, nici exportatorii turci nu dețin informații cu privire la influența taxelor de salvgardare asupra prețurilor exportatorilor, întrucât numai importatorii ar avea astfel de informații. S-a susținut că, în schimb, Comisia ar trebui să se bazeze pe tranzacții de import și pe declarațiile vamale. Însă prețurile sunt stabilite între furnizor și client. În cazul în care taxele de salvgardare ar fi avut un impact asupra prețurilor de export, acest aspect ar fi făcut probabil parte din negocierile privind prețurile. Influența lui asupra prețurilor de export ar fi, prin urmare, bine cunoscută de producătorii-exportatori. Cu toate acestea, niciun importator sau producător-exportator nu a formulat o cerere pentru o astfel de ajustare și nici nu a fost furnizat niciun element de probă care să poată fi utilizat pentru calcularea unei astfel de ajustări. În consecință, această afirmație fost respinsă.

4.4. **Situația economică a industriei Uniunii**

4.4.1. *Observații generale*

(100) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 164-167 din regulamentul provizoriu.

4.4.2. *Indicatori macroeconomici*

4.4.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

(101) Guvernul Turciei a declarat că Comisia „presupune că falimentul societății Lamonirul este legat de creșterea importurilor și de presupusul dumping”, dar cauzele falimentului societății ar trebui analizate în mod riguros de către Comisie. În plus, guvernul Turciei a întrebat dacă datele privind societatea Laminorul au fost luate în considerare pentru calcularea ratelor privind producția, capacitatea și utilizarea capacității.

(102) Comisia nu a făcut niciodată afirmații cu privire la cauzele falimentului societății Laminorul. Prin urmare, falimentul acestei societăți nu a reprezentat un fapt care nu a fost luat în considerare decât ca atare. Astfel cum s-a explicat în considerentele 11 și 12 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că Laminorul a făcut parte din industria Uniunii în cursul perioadei examinate și, prin urmare, societatea a fost inclusă în datele și în analiza sa.

(103) Astfel cum se explică, de asemenea, în considerentul 12 din regulamentul provizoriu, efectul includerii datelor privind Laminorul în analiza sa a fost luat în considerare în mod explicit în mai multe secțiuni ale regulamentului provizoriu. Același lucru este valabil și în cazul producției și al capacității, Comisia precizând în considerentele 169 și 170 din regulamentul provizoriu că, excluzând Laminorul, volumele de producție și ratele de utilizare a capacității de producție au scăzut în cursul perioadei examinate, în timp ce capacitatea a rămas stabilă. În consecință, aceste afirmații au fost respinse.

(104) Prin urmare, în absența oricăror alte afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 168-170 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

(105) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 171-172 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.3. Creșterea

(106) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentul 173 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(107) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 174-176 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.5. Importanța marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping anterioare

(108) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 177-178 din regulamentul provizoriu.

4.4.3. *Indicatori microeconomici*

4.4.3.1. Prețurile și factorii care afectează prețurile

(109) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 179-181 din regulamentul provizoriu.

4.4.3.2. Costul forței de muncă

(110) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 182-183 din regulamentul provizoriu.

4.4.3.3. Stocurile

(111) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 184-185 din regulamentul provizoriu.

4.4.3.4. Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a atrage capital

(112) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 186-190 din regulamentul provizoriu.

4.4.4. *Concluzie privind prejudiciul*

(113) Având în vedere cele menționate mai sus și în absența oricăror alte afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 191-198 din regulamentul provizoriu.

5. **CAUZALITATE**

5.1. **Efectele importurilor care fac obiectul unui dumping**

(114) Guvernul Turciei a afirmat că cota de piață a Turciei a scăzut în perioada în cauză, atingând un nivel inferior celui din 2019 în perioada de investigație. În plus, acesta a subliniat că producătorul din Uniune a avut posibilitatea de a-și crește vânzările printr-o majorare a prețurilor peste costurile de producție. Potrivit guvernului, acest lucru ar demonstra că industria Uniunii nu este competitivă.

(115) Cu toate acestea, Comisia a observat că cota de piață a Turciei a fost, atât în 2020, cât și în 2021, peste nivelul din 2019 și doar cu puțin sub acest nivel în perioada de investigație. Astfel cum s-a explicat deja în considerentul 91 de mai sus și în considerentul 157 din regulamentul provizoriu, această ușoară scădere a cotei de piață în perioada de investigație a fost legată în mare măsură de un eveniment nestructural din această perioadă, care era puțin probabil să continue ulterior perioadei de investigație. În orice caz, întrucât, pentru analiza prejudiciului, Comisia a cumulat importurile din Turcia și din RPC, modificările specifice în ceea ce privește importurile din Turcia nu sunt relevante.

(116) După comunicarea constatărilor finale, guvernul Turciei a susținut că Comisia nu ar trebui „să ignore tendința pozitivă a indicatorilor industriei Uniunii ca elemente nestructurale ale pieței și să afirme că industria se confruntă cu un prejudiciu important”. Cu toate acestea, astfel cum a reieșit în mod clar din concluziile privind prejudiciul de la secțiunea 4.4.4 din regulamentul provizoriu, nu a existat nicio tendință pozitivă vizibilă în indicatorii industriei Uniunii. Elementele nestructurale ale pieței menționate de guvernul Turciei au vizat doar creșterea cotei de piață a Uniunii între 2020 și perioada de investigație, ceea ce, astfel cum s-a explicat, era probabil să aibă un caracter temporar. În plus, cota de piață a industriei Uniunii în perioada de investigație a fost în continuare inferioară celei din 2019, începutul perioadei în cauză.

(117) În ceea ce privește creșterea prețurilor care depășește costurile de producție menționate de guvernul Turciei, prețul de vânzare unitar mediu din Uniune a fost în mod constant sub nivelul costurilor de producție pe parcursul întregii perioade de investigație. Pe lângă faptul că analiza Comisiei nu s-a limitat doar la importurile din Turcia, ci a inclus și importurile din China, Comisia a observat că afluxul continuu de importuri la prețuri scăzute care fac obiectul unui dumping atât din Turcia, cât și din RPC a împiedicat industria Uniunii să își crească prețurile până la nivelul necesar pentru a ajunge la o situație profitabilă. Această constatare nu a fost contestată de nicio parte interesată. Prin urmare, această afirmație a guvernului Turciei a fost respinsă.

(118) Având în vedere cele menționate mai sus și în absența altor observații, au fost confirmate considerentele 200-206 din regulamentul provizoriu.

5.2. **Efectele altor factori**

(119) Guvernul Turciei a solicitat Comisiei să analizeze influența altor factori, care, potrivit acestuia, au fost excluși din analiza Comisiei, și anume schimbările tehnologice, preferințele clienților și presiunea concurențială a importurilor care nu fac obiectul unui dumping.

(120) În primul rând, nu era clar la ce schimbări tehnologice a făcut referire guvernul Turciei și nici nu au fost prezentate elemente de probă justificative cu privire la acest aspect de către niciuna dintre părțile interesate.

(121) În al doilea rând, influența preferințelor clienților pentru profilele plate cu proeminențe din oțel importate în raport cu cele produse în Uniune a fost inclusă în analiza din secțiunea 2.3 din regulamentul provizoriu. S-a explicat că profilele plate cu proeminențe din oțel produse în țările în cauză și cele produse în Uniune au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări principale. Clienții ar putea să aibă astfel de preferințe, însă ele nu joacă niciun rol în analiza dumpingului sau a prejudiciului. În orice caz, măsurile impuse nu vizează închiderea pieței sau excluderea unor părți de pe piață. Prin urmare, acest argument era irelevant.

(122) În al treilea rând, presiunea concurențială a importurilor care nu fac obiectul unui dumping a fost analizată pe larg în secțiunea 5.2.1 din regulamentul provizoriu. S-a concluzionat că, din cauza particularităților producției de profile plate cu proeminențe din oțel din Regatul Unit și a prețurilor de import relativ ridicate, presiunea concurențială exercitată de aceste importuri nu a fost de natură să atenueze legătura de cauzalitate dintre prejudiciul suferit de industria Uniunii și importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză.

(123) Fincantieri, utilizatorul din Uniune care a cooperat, a afirmat că Comisia a subestimat impactul falimentului societății Laminorul și al pandemiei de COVID-19 asupra performanței industriei Uniunii. Potrivit Fincantieri, Comisia a considerat în mod eronat că acești factori nu puteau atenua legătura de cauzalitate dintre prejudiciul suferit de industria Uniunii și importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză. În acest sens, Fincantieri a indicat în special falimentul societății Laminorul drept cauză a prejudiciului adus industriei Uniunii în ansamblu.

(124) Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat în considerentul 103 de mai sus, în întregul regulament provizoriu s-a demonstrat că prejudiciul a existat atât cu includerea, cât și fără includerea societății Laminorul în analiza prejudiciului. Datele indică în mod clar că nu se poate afirma că „indicatorii negativi ai performanței industriei Uniunii din 2019” – sau din restul perioadei în cauză – au fost cauzați „în principal, dacă nu exclusiv” de falimentul societății Laminorul, astfel cum afirmă Fincantieri.

(125) De exemplu, atât cu includerea, cât și fără includerea societății Laminorul, rata de utilizare a capacității a fost sub 50 % în 2019 (considerentul 170 din regulamentul provizoriu), cota de piață a fost mai mică de 50 % (considerentele 171 și 172), prețul mediu de vânzare în Uniune a fost mai mic decât costul de producție (tabelul 8 din regulamentul provizoriu), reclamantul a înregistrat pierderi (tabelul 11 din regulamentul provizoriu), iar randamentul investițiilor a fost negativ (de asemenea, tabelul 11). Astfel cum s-a concluzionat, de asemenea, în secțiunea 4.4.4 din regulamentul provizoriu, această situație negativă a prejudiciului a coincis cu volume semnificative de importuri care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză.

(126) Fincantieri a făcut referire, de asemenea, la afirmația din considerentul 172 din regulamentul provizoriu, potrivit căreia o parte din vânzările societății Laminorul au fost înlocuite cu importuri, nu cu vânzări ale altor producători din Uniune.

(127) În această privință, Fincantieri a afirmat, în primul rând, că producătorii din Uniune au continuat să reprezinte o sursă principală de aprovizionare pentru industria construcțiilor navale din Uniune.

(128) În al doilea rând, potrivit afirmațiilor Fincantieri, faptul că producătorul din Uniune Olifer s.p.l. („Olifer") nu s-a manifestat demonstrează că situația sa economică nu a fost afectată de importurile din țările în cauză. Potrivit Fincantieri, acest fapt a arătat că problema vizează reclamantul, Losal. Fincantieri a afirmat că modelul de afaceri al Losal a fost afectat de deficiențe structurale grave. Potrivit Fincantieri, Losal s-a confruntat cu aceleași probleme structurale și logistice care au condus la falimentul societății Laminorul și care au fost rezultatul unor factori care nu aveau legătură cu importurile din țările în cauză.

(129) Cu toate acestea, deși, într-adevăr, producătorii din Uniune reprezentau o sursă importantă de aprovizionare pentru industria construcțiilor navale din Uniune, [57,0-64,0 %] din piață a fost aprovizionată prin importuri provenite din Turcia și RPC în cursul perioadei de investigație. Prin urmare, țările în cauză au reprezentat principala sursă de aprovizionare pentru constructorii de nave din Uniune, și nu industria Uniunii.

(130) Comisia nu cunoaște motivul pentru care Olifer nu a cooperat, însă acesta ar putea fi determinat, de exemplu, de timpul și eforturile pe care le implică cooperarea în cadrul unei investigații, care nu sunt nesemnificative în special pentru o întreprindere din categoria întreprinderilor mici și mijlocii, cum este Olifer. Motivul ar putea fi determinat și de teama de a nu intra în conflict cu principalii săi clienți, unul dintre aceștia fiind Fincantieri. În orice caz, nu a existat niciun element de probă care să demonstreze că lipsa de cooperare din partea Olifer ar fi un indicator al situației sale economice. În plus, în ceea ce privește utilizatorii din Uniune, numai Fincantieri a cooperat la investigație. În cazul în care argumentul Fincantieri ar fi valabil pentru Olifer, același argument ar putea fi valabil și pentru industria construcțiilor navale din Uniune, care cuprinde un număr mare de societăți, în afară de Fincantieri. În plus, analiza Comisiei s-a bazat, de asemenea, pe indicatorii macroeconomici menționați în secțiunea 4.4.2 din regulamentul provizoriu. Cine a cooperat sau nu a cooperat nu a prezentat nicio relevanță pentru analiza respectivă.

(131) În ceea ce privește afirmația potrivit căreia situația actuală a Losal este determinată de probleme structurale comparabile cu cele cu care s-a confruntat Laminorul înainte de faliment, Comisia nu a fost în măsură să compare situația celor două societăți. Informațiile puse la dispoziția publicului, precum și observațiile formulate atât de Losal, cât și de Fincantieri au arătat că nu există un consens cu privire la motivele declinului societății Laminorul și, în cele din urmă, ale falimentului său.

(132) Cu toate acestea, din informațiile furnizate atât de Losal, cât și de Fincantieri, a reieșit în mod clar că au existat într-adevăr unele probleme legate de livrările efectuate de Losal în cursul perioadei de investigație. Totuși, pe baza afirmațiilor formulate de Fincantieri în observațiile sale cu privire la deschiderea investigației, precum și a celor formulate de Losal în cursul verificării la fața locului, problemele par să se fi limitat la două comenzi specifice și să fi afectat doar o parte din respectivele comenzi. Problemele au fost determinate în principal de aspecte legate de transport, cauzate de grevele anumitor societăți de transport și de dificultatea de a găsi societăți care să efectueze livrări către Palermo, Italia. În orice caz, ulterior a fost instituit un sistem specific pentru Fincantieri, care a permis utilizatorului să monitorizeze săptămânal situația comenzilor sale. În plus, Fincantieri a fost doar unul dintre numeroșii clienți ai Losal, deși unul important, și niciun alt client/utilizator nu s-a manifestat în sprijinul acestei afirmații.

(133) Fincantieri a afirmat, de asemenea, că Losal nu avea un program de lucru regulat și și-a început producția numai atunci când un număr considerabil de comenzi au fost plasate de către clienții săi. Cu toate acestea, pe baza elementelor de probă colectate în cursul vizitei de verificare la fața locului la Losal, această afirmație s-a dovedit incorectă.

(134) În urma comunicării constatărilor finale, Fincantieri și-a reiterat observațiile cu privire la problemele structurale ale Losal și a afirmat că Comisia a subapreciat impactul acestor probleme asupra Fincantieri. În plus, Fincantieri și-a reiterat afirmația potrivit căreia performanța negativă a fost rezultatul unor factori care nu aveau legătură cu importurile din țările în cauză. Nu au fost prezentate elemente noi în sprijinul acestor afirmații.

(135) Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia a concluzionat că argumentele prezentate de Fincantieri cu privire la efectul falimentului societății Laminorul și la aspectele structurale și logistice referitoare la reclamant nu au fost de natură să atenueze legătura de cauzalitate dintre prejudiciul suferit de industria Uniunii și importurile care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză.

5.2.1. *Importurile din țări terțe*

(136) În absența oricăror alte afirmații sau observații conexe decât cele abordate în considerentul 122 de mai sus, au fost confirmate considerentele 207-211 din regulamentul provizoriu.

5.2.2. *Performanța la export a industriei Uniunii*

(137) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 212-214 din regulamentul provizoriu.

5.2.3. *Pandemia de COVID-19 și scăderea consumului*

(138) Atât guvernul Turciei, cât și Fincantieri și-au reiterat afirmațiile potrivit cărora pandemia de COVID-19 a jucat un rol important în ceea ce privește situația negativă a industriei Uniunii, în special în ceea ce privește impactul asupra volumelor vânzărilor. Întrucât nu au fost prezentate elemente noi față de cele abordate în considerentele 215 și 216 din regulamentul provizoriu, concluzia din considerentele respective a fost confirmată.

5.2.4. *Creșterea prețurilor la energie*

(139) Guvernul Turciei și-a reiterat afirmația cu privire la influența creșterii prețurilor la energie asupra situației prejudiciabile a industriei Uniunii. Întrucât nu au fost prezentate argumente noi față de cele abordate în considerentele 217-220, concluzia din considerentele respective a fost confirmată.

5.2.5. *Diversificarea produselor*

(140) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 221-225 din regulamentul provizoriu.

5.3. **Concluzie privind cauzalitatea**

(141) Comisia a evaluat impactul altor factori luând în considerare observațiile părților interesate și a concluzionat că respectivii factori nu au atenuat legătura de cauzalitate. Într-adevăr, factori precum falimentul societății Laminorul, pandemia de COVID-19 sau oricare dintre ceilalți factori prezentați de diferitele părți ar fi putut avea un impact asupra performanței industriei Uniunii. Totuși, acești factori nu au explicat blocarea prețurilor suferită de industria Uniunii pe parcursul întregii perioade examinate și, în special, în cursul perioadei de investigație. Într-un mediu concurențial normal, industria Uniunii ar trebui să fie în măsură să își crească prețurile de vânzare până la un nivel profitabil sau cel puțin să își acopere costurile de producție. Efectul factorilor menționați mai sus, dacă există, nu a putut explica incapacitatea industriei Uniunii de a face acest lucru.

(142) În consecință, Comisia a confirmat concluzia din considerentele 226-228 din regulamentul provizoriu.

6. **NIVELUL MĂSURILOR**

6.1. **Marja de prejudiciu**

(143) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 229-235 din regulamentul provizoriu.

(144) După cum se prevede la articolul 9 alineatul (4) al treilea paragraf din regulamentul de bază și având în vedere că Comisia nu a înregistrat importuri în perioada de informare prealabilă, aceasta a analizat evoluția volumelor importurilor pentru a stabili dacă a existat o nouă creștere substanțială a importurilor care fac obiectul investigației în perioada de informare prealabilă descrisă la punctul 1.2 din regulamentul provizoriu și, prin urmare, dacă aceasta reflectă prejudiciul suplimentar care rezultă din creșterea respectivă în stabilirea marjei de prejudiciu.

(145) Pe baza cifrelor din baza de date Surveillance 2, volumele importurilor din RPC și din Turcia din perioada de informare prealabilă de patru săptămâni au fost cu 831,8 % și, respectiv, 13,7 %, mai mari decât volumele medii ale importurilor din perioada de investigație pe o bază de patru săptămâni. Pe această bază, Comisia a concluzionat că a existat, în cazul ambelor țări, o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul investigației în perioada de informare prealabilă.

(146) Pentru a reflecta prejudiciul suplimentar cauzat de creșterea importurilor, Comisia a decis să ajusteze nivelul de eliminare a prejudiciului pe baza creșterii volumului importurilor, care este considerat factorul de ponderare relevant în temeiul dispozițiilor de la articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia a calculat un factor de multiplicare stabilit prin împărțirea sumei dintre volumul importurilor din perioada de patru săptămâni de informare prealabilă, de [1 400-1 800] de tone (pentru RPC) și de [2 100-2 500] de tone (pentru Turcia), și volumul importurilor din perioada de 52 de săptămâni din perioada de investigație la volumul importurilor din perioada de investigație extrapolat la 56 de săptămâni. Cifra rezultată, 59,3 % pentru RPC și 1 % pentru Turcia, a reflectat prejudiciul suplimentar cauzat de creșterea suplimentară a importurilor. Marjele de prejudiciu provizorii au fost înmulțite cu acest factor.

(147) Astfel cum se descrie în considerentele 92 și 94, Comisia a revizuit marjele de prejudiciu. Prin urmare, nivelul final de eliminare a prejudiciului pentru producătorii-exportatori care au cooperat și pentru toate celelalte societăți este următorul:

Țara	Societatea	Marja de prejudiciu definitivă
RPC	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	34,6 %
	Toate celelalte societăți	34,6 %
Turcia	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	15,5 %
	Toate celelalte societăți	15,5 %

6.2. **Concluzie privind nivelul măsurilor**

(148) În urma evaluării de mai sus, taxele antidumping definitive ar trebui stabilite după cum urmează, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază:

Țara	Societatea	Marja de dumping definitivă	Marja de prejudiciu definitivă	Taxa antidumping definitivă
RPC	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	34,6 %	23,0 %
	Toate celelalte societăți	23,0 %	34,6 %	23,0 %
Turcia	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	15,5 %	13,6 %
	Toate celelalte societăți	13,6 %	15,5 %	13,6 %

7. **INTERESUL UNIUNII**

7.1. **Interesul industriei Uniunii**

(149) În absența oricăror afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 238-241 din regulamentul provizoriu.

7.2. **Interesul utilizatorilor și al importatorilor neafiliați**

(150) Potrivit Fincantieri, faptul că industria Uniunii a dispus de capacitate neutilizată în cursul perioadei examinate nu a demonstrat în mod necesar că industria Uniunii ar fi putut, de fapt, să producă mai mult. Fincantieri reclamă, de asemenea, faptul că Comisia a presupus că cererea se va menține stabilă, dar consumul a fost puternic afectat de pandemia de COVID-19. În plus, Fincantieri a părut să creadă că Comisia a susținut în regulamentul provizoriu că producătorii din Uniune ar putea fabrica o cantitate suficientă de produse pentru a satisface nevoile industriei construcțiilor navale. În mod similar, guvernul Turciei a pus sub semnul întrebării dacă industria Uniunii dispunea de o capacitate de producție suficientă pentru a satisface consumul intern.

(151) Comisia a stabilit, pe baza datelor verificate privind Losal și a informațiilor disponibile pentru Olifer, că exista o capacitate neutilizată substanțială. Industria Uniunii utiliza mai puțin de jumătate din capacitatea sa de a produce profile plate cu proeminențe din oțel. Din punct de vedere economic, este ilogic să existe și să se mențină capacitatea de a produce și de a vinde mai mult un produs, dar să nu se mărească efectiv producția, cu excepția cazului în care cererea pentru respectivul produs nu a fost suficientă. Pe baza faptelor verificate, a fost clar că industria Uniunii era capabilă și dispusă să furnizeze volume mai mari de profile plate cu proeminențe din oțel clienților săi.

(152) Cu toate acestea, Comisia nu a afirmat niciodată că industria Uniunii era capabilă să furnizeze o cantitate de profile plate cu proeminențe din oțel suficientă pentru a satisface pe deplin nevoile industriei construcțiilor navale din Uniune. Astfel cum a reieșit în mod clar din datele prezentate în tabelele 2 și 5 din regulamentul provizoriu, consumul la nivelul Uniunii a fost în mod constant mai mare decât capacitatea de producție a Uniunii în cursul perioadei în cauză. În considerentul 246 din regulamentul provizoriu se menționează, de asemenea, în mod clar că obiectivul măsurilor antidumping nu este de a închide piața Uniunii pentru importurile provenite din țări terțe, ci de a elimina efectele de denaturare a schimburilor comerciale ale dumpingului prejudiciabil. Cu toate acestea, faptul că industria Uniunii nu a putut satisface pe deplin cererea din Uniune nu înseamnă că ar trebui să se permită importul de profile plate cu proeminențe din oțel la prețuri de dumping. Această concluzie nu depinde de evoluția cererii. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.

(153) Fincantieri a contestat, de asemenea, afirmațiile din considerentele 249 și 250 din regulamentul provizoriu, potrivit cărora producătorii din Uniune își pot reevalua strategiile de investiții și se pot concentra asupra altor linii de producție mai profitabile, deoarece orice risc de dispariție a industriei Uniunii este pur ipotetic și nu este susținut de niciun element de probă. Cu toate acestea, în cazul în care o industrie continuă să înregistreze pierderi și nu există nicio posibilitate de creștere a prețurilor până la un nivel care să îi permită să își acopere costurile și, cu atât mai puțin, să obțină un profit rezonabil, este foarte puțin probabil ca o astfel de situație să continue pentru o perioadă mai lungă.

(154) În plus, este la fel de improbabil ca instituirea unor măsuri antidumping privind importurile din țările în cauză să „reducă drastic grupul de furnizori disponibili", astfel cum a afirmat Fincantieri. Astfel cum a menționat chiar Fincantieri, capacitatea industriei Uniunii nu este suficientă pentru a acoperi întreaga cerere, ceea ce implică o nevoie continuă pentru o ofertă diversificată de profile plate cu proeminențe din oțel. Este cunoscut faptul că în lume există doar câțiva furnizori de profile plate cu proeminențe din oțel, în principal cei doi producători din Uniune, Özkan Demir și Longteng. O creștere a costului profilelor plate cu proeminențe din oțel nu va diminua nevoia de importuri de la acești furnizori. Acest lucru se întâmplă cu atât mai mult cu cât, astfel cum a afirmat Fincantieri, cererea de profile plate cu proeminențe din oțel este în creștere. De asemenea, acest aspect nu îi va împiedica pe clienții din Uniune să importe profile plate cu proeminențe din oțel, chiar dacă la un cost mai ridicat. Deși, în urma comunicării constatărilor finale, Longteng a susținut că nivelul taxelor antidumping pentru China ar avea un efect prohibitiv asupra importurilor din China, nicio parte interesată nu a furnizat niciun element de probă conform căruia instituirea unor taxe antidumping ar fi prohibitivă pentru importul de profile plate cu proeminențe din oțel din China sau din Turcia. În consecință, Comisia a respins această afirmație.

(155) În această privință, Fincantieri a afirmat, de asemenea, că instituirea unor taxe antidumping ar fi în mod clar în detrimentul utilizatorilor, deoarece impactul măsurilor nu este neglijabil, iar constructorii de nave nu pot transfera creșterea costurilor asupra clienților lor finali.

(156) Fincantieri a subliniat că grupul Fincantieri a înregistrat o pierdere netă de 323 de milioane EUR în 2022 și că, prin urmare, impactul negativ al unei creșteri a costului profilelor plate cu proeminențe din oțel ar fi semnificativ. Cu toate acestea, răspunsul la chestionar pe care Fincantieri l-a prezentat în cadrul prezentei investigații și care a fost verificat la fața locului a indicat un profit considerabil de [8-10 %] atât în 2021, cât și în cursul perioadei de investigație pentru societatea Fincantieri S.p.A., precum și pentru produsele care încorporează profile plate cu proeminențe din oțel. Conturile financiare ale Fincantieri pentru 2022 ([15]) au arătat că grupul Fincantieri era încă profitabil în 2021. În mare măsură, pierderile considerabile din 2022 păreau să fie legate de venituri și cheltuieli extraordinare și nerecurente care nu aveau legătură cu produsul care face obiectul investigației, cum ar fi pierderile din depreciere, alte active necorporale și litigii.

(157) După comunicarea constatărilor finale, Fincantieri a susținut că, pentru evaluarea prejudiciului la nivelul Uniunii, este irelevant dacă astfel de pierderi erau legate de produsul care face obiectul investigației. Însă, chiar dacă acest argument ar fi acceptat, el nu afectează faptul că pierderile menționate de Fincantieri se refereau la grupul Fincantieri, nu la societatea verificată Italian Fincantieri S.p.A. Grupul Fincantieri includea o serie de entități din afara Uniunii, printre care șantiere navale, docuri și filiale din Asia, Oceania și America. Interpretarea rezultatelor grupului ca un indiciu pentru viabilitatea financiară a entităților din Uniune ar fi cel puțin imprecisă și incorectă.

(158) În plus, Fincantieri a afirmat în observațiile sale că „Comisia nu demonstrează că pierderile din 2022 au fost legate de «venituri extraordinare și nerecurente»". Cu toate acestea, conturile financiare pentru 2022 ale grupului Fincantieri menționează următoarele: „rezultatul net a fost afectat de taxe considerate extraordinare pentru litigii legate de expunerea la azbest din exercițiile financiare anterioare (52 de milioane EUR), de deprecierea activelor necorporale (164 de milioane EUR), de riscuri probabile legate de neîndeplinirea obligațiilor aferente acordurilor de compensare (20 de milioane EUR) și de alte taxe (2 milioane EUR)" ([16]). De asemenea, conturile financiare ale grupului Fincantieri pentru prima jumătate a anului 2023 ([17]) au arătat că, în mare parte, aceste costuri nu au mai avut nicio contribuție, iar grupul Fincantieri și-a redus pierderile la 22 de milioane EUR la sfârșitul lunii iunie 2023. De asemenea, perspectiva era pozitivă, având în vedere redresarea în urma pandemiei de COVID-19 a sectorului croazierelor și creșterea investițiilor atât în domeniul apărării, din cauza situației politice globale, cât și în domeniul producției de energie eoliană offshore.

(159) În plus, costul suplimentar al taxelor antidumping menționat de Fincantieri ar reprezenta doar o foarte mică parte din costurile totale ale societății. Astfel cum se menționează în considerentul 248 din regulamentul provizoriu, costul profilelor plate cu proeminențe din oțel a reprezentat o parte neglijabilă (mai puțin de 0,5 %) din costul total de producție al Fincantieri pentru produsele care încorporează profile plate cu proeminențe din oțel. Nu se poate afirma în mod rezonabil că o creștere a costurilor unei părți atât de mici din costul total de producție ar fi în detrimentul utilizatorilor.

(160) Fincantieri a afirmat că nu poate transfera nicio creștere a costurilor către clienții săi finali, întrucât nu există nicio posibilitate de a renegocia sau de a ajusta clauzele contractuale odată ce contractul a fost încheiat cu armatorul. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentul 156, din răspunsul societății la chestionar a reieșit clar că aceasta a rămas profitabilă în pofida creșterii costului materiilor prime și al energiei din ultimii ani. Prin urmare, posibilitatea utilizatorului de a transfera orice creștere de preț asupra clienților săi ca urmare a instituirii taxelor antidumping nu este relevantă pentru întrebarea dacă Fincantieri poate absorbi creșterea prețurilor. În plus, nu au existat elemente de probă care să indice imposibilitatea transferării creșterii costurilor asupra clienților constructorilor de nave pentru contractele viitoare. Fincantieri nu a prezentat elemente noi cu privire la acest aspect în observațiile sale referitoare la comunicarea constatărilor finale. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.

([15]) A se vedea Raportul financiar anual pe 2022 al Fincantieri, disponibil la adresa: https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2022/eng_fincantieri_annual_report_2022.pdf

([16]) *Ibid.*

([17]) Disponibile la adresa https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2023/half-year-financial-report-at-june-30-2023.pdf

7.3. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(161) Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia a confirmat concluzia din considerentul 253 din regulamentul provizoriu, potrivit căreia nu există niciun motiv întemeiat care să indice că nu este în interesul Uniunii să se instituie măsuri asupra importurilor de profile plate cu proeminențe din oțel originare din țările în cauză.

8. **MĂSURILE ANTIDUMPING DEFINITIVE**

8.1. **Măsurile definitive**

(162) Având în vedere concluziile formulate privind dumpingul, prejudiciul, cauzalitatea, nivelul măsurilor și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui instituite măsuri antidumping definitive pentru a se preveni agravarea prejudiciilor cauzate industriei Uniunii de importurile de produs în cauză care fac obiectul unui dumping.

(163) Pe baza informațiilor de mai sus, nivelurile taxei antidumping definitive, exprimate pe baza prețului CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, ar trebui să fie după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxa antidumping definitivă
RPC	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %
	Toate celelalte societăți	23,0 %
Turcia	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
	Toate celelalte societăți	13,6 %

(164) Nivelurile individuale ale taxei antidumping aplicabile societăților menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei investigații. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul prezentei investigații în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei sunt, prin urmare, aplicabile exclusiv importurilor produsului care face obiectul investigației originar din țara în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile de produs în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și trebuie să facă obiectul taxei aplicabile pentru „toate celelalte societăți”.

(165) O societate care își modifică ulterior denumirea poate solicita aplicarea acestor niveluri ale taxei antidumping individuale. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ([18]). Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul acesteia de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicat un regulament privind schimbarea denumirii.

(166) Astfel cum se explică în considerentele 95-97, profilele plate cu proeminențe din oțel se încadrează la o categorie de produse siderurgice care fac obiectul unei măsuri de salvgardare ([19]). În consecință, odată ce contingentele tarifare stabilite în temeiul măsurii de salvgardare sunt depășite, taxa în afara contingentului și taxa antidumping ar deveni exigibile pentru aceleași importuri. Întrucât un astfel de cumul de măsuri antidumping cu măsuri de salvgardare poate avea asupra schimburilor comerciale un efect mai important decât este de dorit, Comisia a decis să împiedice aplicarea simultană a taxei antidumping și a taxei vamale în afara contingentului pentru produsul în cauză pe durata instituirii taxei de salvgardare.

([18]) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. E-mail: TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu.

([19]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/978.

(167) Cu alte cuvinte, în cazul în care taxa în afara contingentului tarifar, menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei ([20]), devine aplicabilă produsului în cauză și depășește nivelul taxei antidumping prevăzute în prezentul regulament, se percepe doar taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul respectiv. În cursul perioadei de aplicare simultană a taxelor de salvgardare și a taxei antidumping, perceperea taxelor instituite în temeiul prezentului regulament se suspendă.

8.2. **Perceperea definitivă a taxelor provizorii**

(168) Având în vedere marjele de dumping constatate și dat fiind nivelul prejudiciului cauzat industriei Uniunii, cuantumurile plătite cu titlu de taxe antidumping provizorii, instituite prin regulamentul provizoriu, ar trebui să fie percepute definitiv până la nivelurile stabilite în prezentul regulament.

9. **DISPOZIȚIE FINALĂ**

(169) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([21]), în cazul în care un cuantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, rata dobânzii ar trebui să fie rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

(170) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de profile plate cu proeminențe din oțel nealiat cu un interval de maximum 204 mm lățime, încadrate în prezent la codul NC ex 7216 50 91 (codul TARIC 7216 50 91 10) și originare din Republica Populară Chineză și din Turcia.

(2) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net, franco-frontiera Uniunii, înainte de vămuire, al produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate mai jos, se stabilesc după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxa antidumping definitivă	Cod adițional TARIC
Republica Populară Chineză	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	899J
	Toate celelalte societăți	23,0 %	8999
Turcia	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	899K
	Toate celelalte societăți	13,6 %	8999

([20]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de instituire a unor măsuri de salvgardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 31, 1.2.2019, p. 27).

([21]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(3) În caz de deteriorare a mărfurilor înainte de punerea lor în liberă circulație și, prin urmare, în cazul în care prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat proporțional pentru stabilirea valorii în vamă în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ([22]), valoarea taxei antidumping, calculată pe baza valorilor stabilite mai sus, se reduce proporțional cu un procentaj care corespunde proporției din prețul efectiv plătit sau de plătit.

(4) În cazul în care nu se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

(1) În cazul în care taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 devine aplicabilă profilelor plate cu proeminențe din oțel nealiat și depășește nivelul taxei antidumping prevăzute la articolul 1 alineatul (2), se percepe numai taxa în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159.

(2) În cursul perioadei de aplicare a alineatului (1), perceperea taxelor instituite în temeiul prezentului regulament se suspendă.

(3) Suspendarea menționată la alineatul (2) este limitată ca durată la perioada de aplicare a taxei în afara contingentului tarifar menționată la articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159.

Articolul 3

Cuantumurile plătite cu titlu de taxe antidumping provizorii în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2023/1444 se percep definitiv.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 ianuarie 2024.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

([22]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).